

Τα μυστικά των κειμένων της Συνόδου της Κρήτης

Τετάρτη, 07 Σεπτ. 2016, 23:07

Από την εφημερίδα "Ορθόδοξος Τύπος"

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Αποκαλυπτικά συμπεράσματα προκύπτουν από την προσεκτική μελέτη των αποφάσεων της Κρήτης. Μήπως υπάρχει υπεράσπιση του Ισλάμ; Ποίος Προκαθήμενος αναλαμβάνει νέας εξουσίας;

Ποίοι Επίσκοποι εξισώνονται με... συμβούλους; Εκκλησίου καθίστανται «υπάλληλοι»; Διατί τελικώς δεν συνεζητήθησαν τα «δίπτυχα»; Χαρακτηρίζει η Σύνοδος απόφασίν της ως αντικανονική; Ισχύει ότι υπάρχει έμμεσος αποδοχή του πολιτικού γάμου και του «β' γάμου» των κληρικών;

Ήδη από την επομένην ημέραν της λήξεως της Συνόδου της Κρήτης εδόθησαν τα τελικά κείμενα εις την δημοσιότητα. Το γεγονός αυτό έχει παραπλανήσει κάποιους εις το να ασχολούνται με τα ίδια τα κείμενα. Ιδιαιτέρως εις το κείμενον των διαχριστιανικών σχέσεων εδόθη τόσον πριν την Σύνοδον όσον και μετά από αυτήν μεγάλη έμφασις. Η αποκλειστική αυτή ενασχόλησις καταντά ματαία διότι: η επομένη παρομοία Σύνοδος, η οποία ήδη ετοιμάζεται και η οποία δεν θα περιλαμβάνη κείμενον δια τους αιρετικούς και σχισματικούς, δεν αποτελεί προώθησιν του οικουμενισμού; Δεν εισάγει την αντικανονικότητα εις την Εκκλησίαν;

Εξ αρχής ο Ο.Τ. ενέμεινεν εις την γραμμήν ότι η Σύνοδος αυτή έπρεπε να ματαιωθή διότι: α) η συγκεκριμένη θεματολογία δεν συνιστούσε επαρκή αιτίαν γενικώς δια σύγκλησιν οιασδήποτε Συνόδου, διότι επρόκειτο δια λελυμένα ζητήματα, πλην εκείνου της «Διασποράς», δια το οποίον όμως είχαν αναγγείλει ότι δεν θα υπάρξη καμία μεταβολή, β) η Σύνοδος συνεκλήθη με απολύτως αντικανονικά κριτήρια (π.χ. αποκλεισμός των Αυτονόμων Εκκλησιών, αποκλεισμός Επισκόπων από τας Αυτοκεφάλους Εκκλησίας, αποστέρησις ψήφου, υποτυπώδες δικαίωμα λόγου, υποχρεωτική ομοφωνία κ.α.) και γ) από τους ορισθέντας ως «αντιπροσώπους» πλείστοι διεκρίνοντο δια τα οικουμενιστικά τους φρονήματα, αλλά κανείς δεν διεκρίνετο δια την αγιότητά του.

Τοιουτοτρόπως δυστυχώς και παρά τας προειδοποιήσεις η σύγκλησις της Συνόδου ωδήγησεν εις τα εξής τραγικά αποτελέσματα: α) τέσσερις Τοπικά Εκκλησίου δεν συμμετείχαν (μεταξύ των οποίων: το παλαιάφαιον Πατριαρχείον της Αντιοχείας, της «μητρός των χριστιανών», και το Πατριαρχείον της Ρωσίας, πέμπτον της Πενταρχίας των Πατριαρχών κατά συνοδικόν γράμμα του Πατριαρχείου Κων/πόλεως) με αποτέλεσμα να προκληθή ένα άτυπον σχίσμα εις την Ορθοδοξίαν. β) Αι αντιπροσωπίαι απεδέχθησαν άλλα από εκείνα, δια τα οποία είχαν λάβει εντολήν, δρούσαι έτσι παρανόμως χωρίς να εκπροσωπούν πλέον κανένα. γ) Πέντε εκ των συμμετεχόντων Επισκόπων να μη συνυπογράψουν ένα κείμενον (πρόκειται δια τους Μητροπολίτας: Ναυπάκτου, Μόρφου, Λεμεσού, Μπάτσκας και Μαυροβουνίου) προκαλούντες εσωτερικά προβλήματα εις τας Αυτοκεφάλους Εκκλησίας των. Βεβαίως, δια την Σύνοδον η διαφωνία τους δεν θεωρείται σημαντική καθώς κατά τον Κανονισμόν «η διαφωνία καταχωρίζεται εις τα Πρακτικά...η αξιολόγησις των διαφωνιών αυτών είναι πλέον εσωτερικόν ζήτημα της εις ην ανήκουν αυτοκεφάλου Εκκλησίας». δ) Απερρίφθησαν όλαι αι εισηγήσεις Εκκλησιών και Ιερών Μονών ακόμη και εκείνη της Ιεράς Κοινότητος του Αγίου Όρους! Βεβαίως, αι τροποποιήσεις δεν θα ωφέλουν τελικώς εις ουδέν, ωστόσο η απόρριψις αυτή κατέδειξε μεγάλην υποτίμησιν και απαξίωσιν. ε) Η Σύνοδος κατέληξεν όργανο διοικήσεως της Εκκλησίας από τους «πρώτους» και από τον «πρώτον» των «πρώτων», επιβολής δηλ. «πρωτείου» εις την Εκκλησίαν και στ) η

εμπλοκή των ΗΠΑ, ως παρεδέχθη το Πατριαρχείον Κων/πόλεως, και ο αποκλεισμός των αραβοφώνων (όλοι αι Εκκλησίουι εγνώριζον ότι το Πατριαρχείον Αντιοχείας δεν είχε υπογράψει τον κανονισμόν συγκλήσεως, αλλά αδιαφόρησαν) μετέτρεψε την Σύνοδον εις όργανον πολιτικής και γεωπολιτικής, το οποίον θα ενεργοποιήση νέας εξελίξεις.

Τα κείμενα της Συνόδου

Μετά από τα προαναφερθέντα έχει νόημα να ασχοληθή κανείς με τα κείμενα; Ουσιαστικώς όχι. Ωστόσο θα αφιερώσωμεν ολίγον χώρον δια την σφαιρικήν ενημέρωσιν των αναγνωστών.

Κατ' αρχάς να υπενθυμίσωμεν ότι τα τελικά κείμενα δεν έχουν μεγάλας διαφοράς, προς τα κείμενα τα οποία υπεβλήθησαν. Το γεγονός πάντως ότι προσήλθαν όλοι εις μίαν Συν-οδον με προκατασκευασμένα κείμενα, τα οποία εγνωστοποιήθησαν μόλις τρεις μήνας πριν, δημιουργεί πολλά ερωτηματικά. Μάλιστα, συμφώνως προς τον κανονισμόν «το τελικόν Μήνυμα της Συνόδου, το οποίον θα προετοιμασθή εν σχεδίω υπό Πανορθόδοξου Ειδικής Επιτροπής μίαν εβδομάδα προ της συγκλήσεως αυτής» εδόθη πράγματι έτοιμον εις τους Προκαθημένους! Επίσης, να προσθέσωμεν ότι όποιος αναγνώσει όλα τα κείμενα από αρχής μέχρι τέλους όπως και το μήνυμα και την εγκύκλιον της Συνόδου της Κρήτης θα παρατηρήση ότι πρόκειται περί εκθέσεων ιδεών, ουδέν καίριον προσθέτουν ούτε λύνουν κάποιον πρόβλημα, με περιορισμένην, μάλιστα, χρήσιν χωρίων εκ της Παλαιάς Διαθήκης και των Πατέρων της Εκκλησίας.

Αναγνώρισις των αιρετικών ως Εκκλησιών;

Η τελική διατύπωσις εις το επίμαχον κείμενον δια τας διαχριστιανικάς σχέσεις ήτο η ακόλουθος: «η Ορθόδοξος Εκκλησία αποδέχεται την ιστορικήν ονομασίαν των μη ευρισκομένων εν κοινωνία μετ' αυτής άλλων ετεροδόξων χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών». Η φράσις κατά πολλούς είναι αμφίσημος, ώστε να αφήνη εις την κάθε πλευράν περιθώρια ερμηνείας της κατά το δοκούν. Όμως είναι δυνατόν να υπάρχη διάστασις μεταξύ ιστορίας και πραγματικότητας; Είναι δυνατόν Σύνοδος να καταντά συνέλευσις ιστορικών επιστημόνων;

Παρ' όλα αυτά κατά τη γνώμην μας η συγκεκριμένη διατύπωσις δεν έχει καμίαν σημασίαν εφ' όσον εις άλλα σημεία του κειμένου χρησιμοποιείται ολοκάθαρα ο όρος Εκκλησία: «διότι αι μη Ορθόδοξοι Εκκλησίουι και Ομολογίουι... όλοι οι Χριστιανοί... εις τον διηρημένον χριστιανικόν κόσμον...». Μάλιστα και εις το κανονισμόν της Συνόδου λαμβάνονται μέτρα δια την «κατάλληλον πληροφόρησιν των παρισταμένων Παρατηρητών των άλλων χριστιανικών Εκκλησιών...» και υπάρχει και παράγραφος που επιγράφεται ως «Παρατηρηταί άλλων χριστιανικών Εκκλησιών».

Καλυτέρα επιβεβαίωσις δι' αυτό είναι η απουσία ανάγκης Ορθόδοξου κατηχήσεως των αιρετικών. Συμφώνως προς την εγκύκλιον της Συνόδου αποστολή είναι «Ο επανευαγγελισμός του λαού του Θεού εις τας συγχρόνους εκκοσμικευμένας κοινωνίας, ως επίσης και ο ευαγγελισμός όσων εισέτι δεν εγνώρισαν τον Χριστόν, αποτελούν αδιάλειπτον χρέος της Εκκλησίας», αλλά όχι των αιρετικών.

Εις αυτά οφείλουν να προστεθούν και άλλα δευτερεύοντα από το κείμενον των διαχριστιανικών σχέσεων όπως: α) ότι γίνεται λόγος δια αποκατάστασιν και όχι επιστροφήν: «αποκαταστάσεως της ενότητος των εις Χριστόν πιστευόντων... αποκατάστασιν της ενότητος μετά των άλλων Χριστιανών εν τη Μια, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία... με αντικειμενικόν σκοπόν την προλείανσιν της οδού της οδηγούσης προς την ενότητα». β) ότι ευρισκόμεθα εις αναζήτησιν και όχι κατοχήν της αληθείας: «επί τω τέλει της αναζητήσεως, βάσει της αληθείας της πίστεως και της παραδόσεως της αρχαίας Εκκλησίας των επτά

Οικουμενικών... προς την κοινήν κατανόησιν της παραδόσεως της αρχαίας Εκκλησίας (σημ: άνευ αναφοράς εις «καθολικού κύρους» συνόδους!). γ) δίδεται η εντύπωσις ότι έχουν και οι αιρετικοί μυστήρια: «...αποσαφηνίσεως του όλου εκκλησιολογικού θέματος και ιδιαιτέρως της γενικωτέρας παρ' αυταίς διδασκαλίας περί μυστηρίων, χάριτος, ιερωσύνης και αποστολικής διαδοχής... την αναζήτησιν των κοινών στοιχείων της χριστιανικής πίστεως»

Επικύρωσις των διαλόγων

Εις το κείμενον δια τας διαχριστιανικάς σχέσεις η απόφασις είναι **οι διάλογοι να συνεχισθούν με κάθε τίμημα χωρίς να δύναται να τους σταματήσει κανείς**, διότι υπάρχει η δέσμευσις της ομοφωνίας. Συγκεκριμένως: «Εν η περιπτώσει τοπική τις Εκκλησία ήθελεν αποφασίσει να μη ορίση εκπροσώπους αυτής εις τινα διάλογον η συνέλευσιν διαλόγου, εάν η απόφασις αύτη δεν είναι πανορθόδοξος, ο διάλογος συνεχίζεται... Εν περιπτώσει αδυναμίας υπερβάσεως συγκεκριμένης τινός θεολογικής διαφοράς ο θεολογικός διάλογος δύναται να συνεχίζεται...» Ενώ δια την περάτωσιν ενός διαλόγου απαιτεί-ται «έκθεσιν προς τον Οικουμενικόν Πατριάρχην, ο οποίος, εν συμφωνία και μετά των Προκαθημένων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, κηρύσσει την λήξιν του διαλόγου...» δια «ομοφωνίας πασών των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών».

Μία εξόφθαλμος αντίφασις είναι ότι ενώ «Αι Ορθόδοξοι Εκκλησΐαι Γεωργίας και Βουλγαρίας απεχώρησαν εκ του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών... Η Ορθόδοξος Εκκλησία απεδέχθη προθύμως την απόφασιν του Π.Σ.Ε. να ανταποκριθή εις το αίτημά της περί συστάσεως Ειδικής Επιτροπής δια την Ορθόδοξον συμμετοχήν εις το Π.Σ.Ε.»! Δια ποίαν Ορθόδοξον Εκκλησίαν γίνεται λόγος, όταν απουσιάζουν δύο Αυτοκέφαλοι Εκκλησΐαι;

«Σκοπός του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών δεν είναι να διαπραγματεύεται ενώσεις μεταξύ των Εκκλησιών, όπερ δύναται να γίνη μόνον υπό των Εκκλησιών, ενεργουσών εξ ιδίας πρωτοβουλίας, αλλά να φέρη τας Εκκλησίας εις ζώσαν επαφήν προς αλλήλας... αξιόλογον βήμα εις την Οικουμενικήν Κίνησιν δια την προσέγγισιν των χριστιανών... δια πράξεων αμοιβαίας κατανοήσεως». Εκτός του ότι επικυρώνεται ως επιδιωκόμενον αγαθόν ο λαϊκός οικουμενισμός υποκρύπτεται κάτι πολύ περισσότερο επιζήμιον: η ιδρυματοποίησης της Εκκλησίας! Η Εκκλησία δεν νοείται ως η μοναδική πραγματικότης και μόνη σωτηρία του ματαίου τούτου κόσμου, αλλά ως ένα καθίδρυμα καλών έργων πλησίον άλλων καθιδρυμάτων καλών έργων. Απόλυτος σχετικοποίησης του τι εστί Εκκλησία!

Υπεράσπισις των άλλων θρησκειών

Κάποιοι θεωρούν μέγα ατόπημα ότι η Σύνοδος επεκύρωσε τους διαθρησκειακούς διαλόγους ως αναφέρεται εις την εγκύκλιον: «Ο ειλικρινής διαθρησκειακός διάλογος συμβάλλει εις την ανάπτυξιν αμοιβαίας εμπιστοσύνης, εις την προώθησιν της ειρήνης και της καταλλαγής». Όμως τελικώς απεκαλύφθη ότι επεδιώκετο κάτι σπουδαιότερον: η υπεράσπισις των άλλων θρησκειών! Αυτό είναι καταφανές από προσεκτικήν ανάγνωσιν της εγκυκλίου: «...δικαιώματος εκάστου πιστού να τελή ακωλύτως από οιανδήποτε κρατικήν παρέμβασιν τα θρησκευτικά του καθήκοντα, καθώς και της ελευθερίας δημοσίας διδασκαλίας της θρησκείας και των προϋποθέσεων λειτουργίας των θρησκευτικών κοινοτήτων... Αι εκρήξεις φονταμενταλισμού εις τους κόλπους των θρησκειών κινδυνεύουν να οδηγήσουν εις την επικράτησιν της απόψεως ότι ο φονταμενταλισμός ανήκει εις την ουσίαν του θρησκευτικού φαινομένου... (Η Σύνοδος) καταγγέλλει την καταστροφήν ναών, θρησκευτικών συμβόλων και μνημείων πολιτισμού». Απορούμεν: είναι έργον Ορθοδόξου Συνόδου να κατοχυρώνη το «θρησκευτικόν φαινόμενον»; Η αυτοσυνειδησία της Εκκλησίας είναι ότι αποτελεί μίαν θρησκείαν; Πρέπει να καταδείξη ότι καμία θρησκεία δεν περιέχει εγγενώς τας ακρότητας; Δεν θα ήτο αρκετόν (αν και το θεωρούμεν

περιπτώ) η καταδίκη απλώς των πολέμων; Διατί κόπτονται τόσο κάποιιο δια την υπεράσπισιν του ψεύδους;

Ατομικά υπερεξουσία του Πατριάρχου Κων/πόλεως

Όσον και να διατείνεται ο Πατριάρχης ότι δεν είναι ο «Πάπας της Ανατολής», αν και επρόκειτο μόνον δια μίαν αποστροφήν του λόγου του, η Σύνοδος αυτή, λειτουργούσα ως Σύνοδος Προκαθημένων, εδραιώνει την γενικήν ψευδοθεωρίαν περί «πρώτων» και «πρώτου των πρώτων». Όμως και αι αποφάσεις της ενίσχυσαν προσωπικώς τον Πατριάρχην ως ρυθμιστήν και κριτήν υπεράνω των Εκκλησιών. Σχετικώς είχομεν προειδοποιήσει τους Ιεράρχας προ της Συνόδου εις το φ. 2117/ 20.05.2016.

Εις το κείμενον δια τας διαχριστιανικάς σχέσεις σχετικώς με Εκκλησίας που δεν επιθυμούν την συμμετοχήν των εις τους διαλόγους προβλέπεται ότι «η Εκκλησία η αι Εκκλησίαί αιταί κοινοποιούν εγγράφως την άρνησιν αυτών εις τον Οικουμενικόν Πατριάρχην και εις πάσας τας Ορθοδόξους Εκκλησίας κατά τα πανορθόδοξως ισχύοντα. Κατά την πανορθόδοξον διαβούλευσιν ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναζητεί την ομόφωνον συναίνεσιν των λοιπών Ορθοδόξων Εκκλησιών». Από την μίαν πλευράν της ζυγαριάς ο Πατριάρχης, από την άλλην αι Εκκλησίαί! Ούτε καν η Σύνοδος του Πατριαρχείου, αλλά ο ίδιος αυτοπροσώπως!

Εις το κείμενον δια την «διασποράν» γράφεται ότι «Σύστασις νέας, κατάμησις η κατάργησις υφισταμένης Επισκοπικής Συνελεύσεως η συγχώνεσις δύο η περισσοτέρων τοιούτων γίνεται μετ' απόφασιν της Συνάξεως των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών κατόπιν αιτήσεως Εκκλησίας τινός η του Προέδρου Επισκοπικής τινός Συνελεύσεως προς τον Οικουμενικόν Πατριάρχην». Επίσης, «Εις ζητήματα γενικωτέρου ενδιαφέροντος, απαιτούντα, κατ' απόφασιν της Επισκοπικής Συνελεύσεως, πανορθόδοξον αντιμετώπισιν ο πρόεδρος αυτής έχει την αναφοράν αυτού εις τον Οικουμενικόν Πατριάρχην». Η αναφορά επομένως ολοκλήρου της διασποράς περνάει εις τας χείρας του Πατριάρχου!

Εις το κείμενον περί αυτονόμου αναφέρεται ότι «Εις τον χώρον της Ορθοδόξου Διασποράς δεν ιδρύονται Αυτόνομοι Εκκλησίαί ει μη μόνον μετά πανορθόδοξον συναίνεσιν, εξασφαλιζομένην υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου». Εις περίπτωσιν μάλιστα όπου δύο Εκκλησίαί ερίζουν δια την απόδοσιν αυτονόμου «αι εμπλεκόμεναι πλευραί αναφέρονται, ομού η κεχωρισμένως, εις τον Οικουμενικόν Πατριάρχην ίνα ούτος εξεύρη την κανονικήν λύσιν επί του θέματος κατά τα πανορθόδοξως ισχύοντα». Άρα υπεράνω των Τοπικών Εκκλησιών τίθεται ο Πατριάρχης ως πρόσωπον!

Άρνησις δικαιώματος ψήφου

Εις την Σύνοδον απεστερήθησαν οι Επίσκοποι του αναφαιρέτου εκκλησιολογικά θεμελιωμένου δικαιώματός των να έχουν ψήφον. Το απεδέχθησαν άνευ αντιρρήσεως μη αντιλαμβανόμενοι τον υποβιβασμόν τους και την αλλοίωσιν της εκκλησιολογίας. Δια να φανή εναργώς ότι επρόκειτο περί υποβιβασμού ας ανατρέξη κανείς εις το κείμενον περί «διασποράς», όπου οριοθετείται ποίοι έχουν δικαιώματα συμμετοχής εις τας συνελεύσεις: «Οι εφησυχάζοντες και οι επισκεπτόμενοι την Περιοχήν επίσκοποι... δύνανται να προσκληθούν, όπως συμμετάσχουν εις την Συνέλευσιν, αλλά άνευ δικαιώματος ψήφου... Σύμβουλοι επίσης και ειδικοί δύνανται να προσκαλώνται, όπως συμμετάσχουν εις την Επισκοπικήν Συνέλευσιν η εις την Εκτελεστικήν Επιτροπήν, χωρίς δικαίωμα ψήφου». Με αυτούς εξισώθησαν όσοι μετείχαν εις την Σύνοδον της Κρήτης! Διότι η ψήφος επιφυλάσσεται μόνον δια τους Προκαθημένους τόσο εις την Κρήτην όσο και εις την εκασταχού συγκληθείσαν συνέλευσιν, καθώς αυτή ευρίσκεται «απαρτιζομένη εκ των πρώτων επισκόπων εκάστης Εκκλησίας»!

Το ζήτημα των διπτύχων

Ενώ το ζήτημα των διπτύχων είχε εξαιρεθή από τα θέματα, δια να συζητηθή εις επομένην Σύνοδον υπήρξε μεθόδευσις, δια να επικρατήσῃ ἡ σειρά των διπτύχων του Πατριαρχείου Κων/πόλεως. Εἰς τὸ κείμενον περὶ «διασποράς» ορίζεται ὅτι αἱ συνελεύσεις «θα προεδρεύωνται ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐκ των εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως υπαγομένων ἀρχιερέων, ἐλλείψει δὲ τούτου συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν των Διπτύχων... Πρόεδρος εἶναι ἐκ officio ὁ πρῶτος των ἐπισκόπων του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου». Κατοχυρώνει ἐμμέσως τὴν σειράν των διπτύχων του Πατριαρχείου Κων/πόλεως, τὴν ὁποίαν μακροσκοπικὰ θεμελιώνει εἰς αὐθεντίαν «ἐκ officio»! Ἐπίκλησις τῆς αὐτῆς τάξεως των Διπτύχων γίνεται ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὸν κανονισμόν.

Κείμενον που ὑπάρχει εἰς τὴν ἐγκύκλιον δίνει ἀφορμὰς δια περαιτέρω προώθησιν των ἐπιδιώξεων του Πατριαρχείου: «Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν (τῆς ἱεραποστολῆς) οφείλουσιν να συμμετέχουν πάσαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι με τὸν δέοντα σεβασμόν εἰς τὴν κανονικὴν τάξιν». Ποία εἶναι ἡ κανονικὴ τάξις; Πλὴν τῆς Ἀφρικῆς ὅπου τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως ἀναγνωρίζει δικαιοδοσίαν του Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας δι' ἱεραποστολὴν ὅλη ἡ ὑπόλοιπος υψήλιος θεωρεῖται κατὰ τὴν ἐρμηνείαν του Πατριαρχείου ὡς δικαιοδοσία του!

Ἡ «Διασπορά»

Εἰς τὸ σχετικόν κείμενον ἀναγράφεται ὅτι «Διεπιστώθη ὡσαύτως ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν φάσιν δὲν εἶναι ἐφικτὴ δι' ἱστορικοὺς καὶ ποιμαντικοὺς λόγους ἡ ἀμεσος μετάβασις εἰς τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας... ἀποφασίζεται, ὅπως διατηρηθούσιν αἱ θεσμοθετηθεῖσαι ὑπὸ τῆς Δ Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις». Ἐπομένως, ἀναγνωρίζεται δια Συνόδου ὅτι ὁ θεσμός εἶναι ἀντικανονικός! Καίτοι ἐπισημοποιεῖται ἡ ἀντικανονικότης αὐτοῦ καὶ θεσμοθετεῖται ὡς υποχρεωτικὴ ἡ ὁμοφωνία εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως ορίζεται ὅτι «Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ὀρθοδόξου συνοδικῆς παραδόσεως»! Τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνεται μετ' ἐπιτάσεως εἰς τὴν ἐγκύκλιον: «ἡ δὲ συνεπὴς λειτουργία αὐτῶν ἐγγυάται τὸν σεβασμόν τῆς ἐκκλησιολογικῆς ἀρχῆς τῆς συνοδικότητος».

Δὲν πρόκειται περὶ αυτοαναιρουμένης ἀντιφάσεως, ἀλλὰ δια κάτι χειρότερον: περὶ τῆς ἰδρυματοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας! Τί σημαίνει αὐτό; Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐκπρόσωποι τῆς Συνόδου εἶπαν ψέγοντες τὰς ἀπουσιαζούσας Ἐκκλησίας ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι «ομοσπονδία» δια τοῦ κειμένου αὐτοῦ εἰσάγεται ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ νοοτροπία. Δια να καταστή κατανοητὸν παραθέτομεν δύο ἀκόμη παραδείγματα ἀπὸ τὸ κείμενον.

Μία παράγραφος του κειμένου ἐνημερώνει ὅτι «Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινῆς θέσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων», δηλ. δὲν πρόκειται περὶ μίας θέσεως, ἀλλὰ μίας συνισταμένης ἀπόψεων. Μία ἄλλη παράγραφος σημειώνει ὅτι «Ἡ συνέλευσις ἀποτελεῖται ἀπὸ «ἓνα Πρόεδρον, ἓνα ἡ δύο Ἀντιπροέδρους, ἓνα Γραμματέα καὶ ἓνα Ταμία,... Ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμίας καὶ οἱ λοιποὶ υπεύθυνοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, δύνανται δὲ να μὴ προέρχωνται ἐκ τοῦ βαθμοῦ των ἐπισκόπων» καὶ ἡ σύγκλησις αὐτὴ δύναται να γίνῃ «τῆ ἐγγράφῳ καὶ ἠτιολογημένη αἰτήσῃ του 1/3 των μελών τῆς Συνελεύσεως... Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ δια τῆς παρουσίας των 2/3 των μελών αὐτῆς». Αἱ προϋποθέσεις, λοιπόν, λειτουργίας αὐτοῦ του ὀργάνου εἶναι κατὰ τὸ φαίνεσθαι ὡς σύναξις κατὰ τὴν οὐσίαν ὡς ἓνα σωματεῖον!

Εἰς αὐτὰ θα ἠδύνατο να προστεθῇ καὶ ἡ ἀστοχος διατύπωσις τῆς ἐγκυκλίου τῆς Συνόδου ὅτι «Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀποτελεῖται ἐκ δεκατεσσάρων κατὰ τόπους Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πανορθόδοξως ἀνεγνωρισμένων».

Μέλη της Συνόδου θεωρούν ότι ένα πρακτικόν μέτρον που έλαβαν είναι η απαγόρευσις «απόδοσις τίτλων υφισταμένων ήδη εις Αρχιερείς». Το μέτρον αυτό θα προκαλέση μόνον συγκρούσεις εφ' όσον αι Εκκλησίαι αι οποίαι απουσίαζον δεν θα το δεχθούν, διότι ήδη το Πατριαρχείον Κων/πόλεως έχει τοποθετήσει Αρχιερείς παντού.

Το «αυτόνομον»

Εις το σχετικόν κείμενον η Σύνοδος επικαλείται δια την θεσμοθέτησιν του ζητήματος ότι «Κατά την εφαρμογήν του θεσμού τούτου εις την εκκλησιαστικήν πράξιν διεμορφώθησαν βαθμίδες εξαρτήσεως». Όμως η αυτονομία δεν υπάρχει εις την παράδοσιν της Εκκλησίας καθώς άπασαι αι Τοπικαί Εκκλησίαι ήσαν Αυτοκέφαλοι! Πόσον μάλλον βαθμοί εξαρτήσεως! Πρόκειται περί ενός παραλογισμού αρκεί μόνον να αναλογισθή κανείς ότι υπάρχουν αυτόνομοι, ημιαυτόνομοι και ειδικού καθεστώτος ημιαυτόνομοι Εκκλησίαι...! Το «αυτόνομον» είναι μία αντικανονική πρακτική, η οποία επεκράτησεν από την ύστερην Τουρκοκρατίαν και κατέστη σήμερα επισήμως και με τη βούλλα θεσμός! Το ίδιον είμεθα βέβαιοι ότι θα συμβή και με την «διασποράν» εις μερικά έτη!

Η αντικανονικότης ενυπάρχει, μάλιστα, εις κάθε πτυχήν των αποφάσεων περί αυτόνομου. Δια τον Προκαθήμενον της Αυτόνομου Εκκλησίας προβλέπεται ότι η Εκκλησία που προΐσταται εκφράζεται «δια της συμμετοχής του Πρώτου αυτής εις την Σύνοδον της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας... Η Αυτόνομος Εκκλησία εκφράζεται δια της εξ ης έλαβε την αυτονομίαν αυτής Αυτοκεφάλου Εκκλησίας... Το όνομα του Πρώτου της Αυτόνομου Εκκλησίας δεν αναγράφεται εις τα Δίπτυχα». Δημιουργούνται, επομένως, επισήμως υπάλληλοι αντικανονικαί σχέσεις εις την Εκκλησίαν, δηλ. Εκκλησίαι αι οποίαι εξαρτώνται από άλλας Εκκλησίας! Αλλά και υπάλληλοι σχέσεις μεταξύ Επισκόπων, εφ' όσον μόνον ο «Πρώτος» συμμετέχει εις «κανονικήν» Σύνοδον, ενώ αποκλείονται οι υπόλοιποι. Παραλλήλως, δημιουργούνται επισήμως υπάλληλα είδη Συνόδων, καθώς η Σύνοδος της αυτόνομου καταντά υποτυπώδης! Είναι ανήκουστον πάντως Επίσκοπος έστω και αν είναι «προκαθήμενος» να συμμετέχη εις δύο Συνόδους! Υπάρχει πλήρης αλλοίωσις της εκκλησιολογίας!

Ο γάμος

Εις το σχετικόν κείμενον της Συνόδου αναφέρεται ότι «Τα συνάπτοντα πολιτικόν γάμον μέλη της Εκκλησίας πρέπει να αντιμετωπίζονται μετά ποιμαντικής ευθύνης, η οποία επιβάλλεται, δια να κατανοήσουν την αξίαν του μυστηρίου του γάμου και των εξ αυτού απορρεουσών ευλογιών δι' αυτούς... Η Εκκλησία πρέπει να καταβάλη πάσας τας δυνατάς ποιμαντικάς προσπαθείας, ώστε τα παρεκκλίνοντα μέλη αυτής εις τοιαύτας μορφάς συμβιώσεως να δυνηθούν να κατανοήσουν την πραγματικήν έννοιαν της μετανοίας και της ευλογημένης υπό της Εκκλησίας αγάπης».

Είναι σαφές ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά εις τας προγαμιαίας σχέσεις ούτε εις τα επιτίμια. Μάλιστα, δεν επικροτούνται αι αποφάσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος και άλλων Εκκλησιών δια απαγόρευσιν συμμετοχής εις μυστήρια και της τελέσεως κηδείας εις τοιαύτας περιπτώσεις.

Το πρόβλημα καθίσταται πλέον περίπλοκον με την διατύπωσιν που περιλαμβάνει η «εγκύκλιος» δια το συγκεκριμένον θέμα: «Η σύγχρονος εκκοσμικευμένη κοινωνία προσεγγίζει τον γάμον με αμιγώς κοινωνιολογικά και πραγματιστικά κριτήρια, θεωρούσα αυτόν ως μίαν απλήν μορφήν σχέσεως, μεταξύ όλων των άλλων, αι οποίαι δικαιούνται εξ ίσου θεσμικής κατοχυρώσεως». Η άποψις ότι δικαιούνται κατοχυρώσεως ανήκει εις τους εκκοσμικευμένους η εκφράζει και θέσιν της Συνόδου;

Επιπροσθέτως εις το κείμενον περί γάμου ενώ αναφέρεται ότι «κατ' ακρίβειαν

απαγορεύεται ο γάμος με ετεροδόξους» εν συνεχεία γράφει ότι «Η δυνατότης εφαρμογής της εκκλησιαστικής οικονομίας ως προς τα κωλύματα γάμου δέον όπως αντιμετωπίζεται υπό της Ιεράς Συνόδου εκάστης αυτοκεφάλου Ορθοδόξου Εκκλησίας». Επομένως, εγκρίνονται πλέον Συνοδικώς οι διαχριστιανικοί γάμοι παρά τας απαγορεύσεις Οικουμενικών Συνόδων! Αφήνεται όμως μετέωρον αν αυτή η οικονομία αφορά μόνον ετεροδόξους η και άλλας περιπτώσεις που αναφέρονται π.χ. «κωλύεται κατ' ακρίβειαν η ιερολόγησις γάμου μετά την μοναχικήν κουράν». Προ της Συνόδου ο Σεβ. Γαλλίας είχε δηλώσει ότι το Πατριαρχείον Κων/πόλεως θα ήτο θετικόν δια δεύτερον γάμον των κληρικών, υπάγεται και αυτός εις την ασαφή διατύπωσιν;

Η νηστεία

Εις το σχετικόν κείμενον μετά τας προ αρκετών ετών σφοδράς αντιδράσεις του Αγίου Όρους είχε αποσυρθή η προτεινομένη μείωσις των ημερών νηστείας. Εθεωρήθη ψευδώς «συμβολή» της Συνόδου (η «καινοτομία») η αναφορά ότι «επαφίεται εις την διάκρισιν των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών να καθορίσουν την φιλόνητον οικονομίαν και επιείκειαν, απαλύνουσαι, κατά τας ειδικάς ταύτας περιπτώσεις, το τυχόν «στυφόν» των ιερών νηστειών», καθώς αυτό συνέβαινε πάντοτε εις την Εκκλησίαν π.χ. περίοδοι πολέμων. Επομένως, η Σύνοδος θα καυχάται τώρα ότι της εδόθη η αρμοδιότης και η εξουσία να επικυρώνη (η να απορρίπτη μελλοντικώς) την υπερδισχιλιετή παράδοσιν της Εκκλησίας!

Η αποστολή της Εκκλησίας σήμερα

Δια του κειμένου αυτού ως μας πληροφορεί το μήνυμα της Συνόδου «Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος άνοιξε τον ορίζοντά μας στη σύγχρονη πολύμορφη οικουμένη». Επομένως, καλούμεθα οι Ορθόδοξοι να αποδεχθώμεν ότι έως τώρα η Εκκλησία μας ήτο Εκκλησία του παρελθόντος και ευτυχώς ευρέθησαν οι σύγχρονοι «Πατέρες», δια να επικαιροποιήσουν την αποστολήν της Εκκλησίας!

Το κείμενον περιλαμβάνει ζητήματα τα οποία θα εξήλεγε και ο Ο.Η.Ε., διότι αναφέρεται εις την βιοηθικήν, τους νέους, την οικονομίαν, την εκκοσμικέυσιν, τον καταναλωτισμόν, την επιστημονικήν έρευναν, τα μέσα ενημερώσεως, την οικολογίαν ακόμα μάλιστα και τας γενετικές αλλαγάς!

Θα σταθώμεν με υπαινικτικόν σχόλιον εις ένα μόνον σημείον, όπου απεφάσισαν ότι «Καταδικάζονται επίσης πόλεμοι, εμπνεόμενοι υπό εθνικισμού, προκαλούντες εθνοκαθάρσεις, μεταβολάς κρατικών ορίων και κατάληψιν εδαφών». Δηλαδή, δεν «θα πάρουμε την Πόλη»;

Συμπέρασμα

Η Σύνοδος αυτή τόσο εις την σύγκλησίν της όσο και εις τας αποφάσεις της δεν προωθει μόνον τον οικουμενισμόν, αλλά πρόκειται περί ανατροπής συνόλου της εκκλησιολογίας. Η αντικανονική εισάγεται εις κάθε πτυχήν της Εκκλησίας είτε αφορά τας διαπροσωπικάς σχέσεις είτε αφορά εις τους Επισκόπους είτε τας σχέσεις των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών. Οδηγεί εις την ιδρυματοποίησιν της Εκκλησίας καθιστούσα αυτήν σωματεί-ον κατά την νοοτροπίαν και τελικώς την εκκοσμικεύει. Είναι περισσότερο από βέβαιον ότι ευρισκόμεθα προ σχίσματος εις την Ορθοδοξίαν. Είναι επιβεβλημένον να συγκληθή εκτάκτως η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος και να συζητήση δια το Πανορθόδοξον πρόβλημα που προεκάλεσεν η Σύνοδος της Κρήτης.

www.vimaorthodoxias.gr/arxeio/item/87817-ta-mistika-ton-keimenon-tis-sinodou-tis-kritis

www.imdleo.gr